

Abstrakt

Cílem této práce je blíže se zabývat zvláštními způsoby dokazování, které se staly součástí trestního řádu. V minulosti byly tyto úkony považovány za zvláštní formu výslechu nebo ohledání. Nejprve se práce zabývá historickým vývojem hledání pravdy, který byl od nepaměti spojen s doznáním pachatele, jako nezpochybnitelným důkazem viny. Následovat bude vymezení souvisejících pojmů jak z oblasti kriminalistiky, tak trestního práva. Další část bude věnována vztahu kriminalistiky a zvláštních způsobů dokazování, zejména při odstraňování rozporů v získaných důkazech. Pro lepší pochopení možností limitů paměti při vyvolávání zpětného obrazu vnímaných skutečností, si připomeneme mechanismus vzniku paměťových stop. Část čtvrtá rozebere obecné zásady těchto úkonů a v páté části se pozastavíme u některých zvláštních způsobů dokazování. V šesté, předposlední kapitole, podrobněji rozebereme rekognici, jako zvláštní způsob identifikace objektu. V její závěrečné části se budeme zabývat důsledky vad řízení a pokusíme se některé problémy vyřešit tak, aby vyústily v návrhy de lege ferenda.